

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **F., spol. s r. o., R.**, IČO:., zastúpený advokátom JUDr. J. K., G., proti žalovanému: **A. P., spol. s r. o., P.**, IČO: X., zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. R. B., s. r. o., N., IČO: X., **o zaplatenie 1 280 400,- Kč s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 6Cb 21/2006, na mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 6Cb 21/2006-450 zo 7. januára 2010 a proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob 99/2010-494 z 21. októbra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k.13Cob 99/2010-494 z 21. októbra 2010 a rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 6Cb 21/2006-450 zo 7. januára 2010 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Ružomberok rozsudkom č. k. 6Cb 21/2006-450 zo 07. 01. 2010 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1 280 400,- Kč spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,2% denne z uvedenej sumy od 04. 08. 2004 do zaplatenia a zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania 8 382,31 eur.

V odôvodnení rozhodnutia poukázal na čl. 2 bod 1, čl. 60 bod 1 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, čl. 3 bod 1, čl. 4 bod 1, 2 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky, na ustanovenia § 410 ods. 1, § 536 ods. 1, 3, § 539 ods. 1, § 546 ods. 1, § 554 ods. 1, § 560 ods. 1, 4, § 420 ods. 1, § 422 ods. 1, § 564, § 536 ods. 1, § 437 ods. 1, § 562, § 563 ods. 1, 2, § 324 ods. 1, § 365, § 369 ods. 1 Obchodníhó zákonníka (zákona č. 513/1991 Sb.), z ktorých v rozhodnutí

vychádzal. Mal za to, že v zmysle čl. 2 bod 1 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 prejednanie a rozhodnutie veci patrí do jeho právomoci a v zmysle čl. 3 bodu 1 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky rozhodným právom pre posúdenie predmetného zmluvného vzťahu je zákon č. 513/1991 Sb.(Obchodní zákonník). V konaní nebolo sporné, že účastníci dňa 28. 06. 2004 uzavreli zmluvu o dodávke premixov - polotovaru potravinových doplnkov, vrátane prílohy č. 1 k zmluve a keďže podstatnú časť vecí, ktoré boli potrebné na výrobu tovaru, teda kozie mlieko v množstvách podľa podnikovej normy FF 8/03, najmä jej prílohy č. 2, dodal žalovaný, išlo o zmluvu o dielo. Ďalej mal za preukázané, že žalovaný si objednal u žalobcu po 5000 balení Multiaktivu, Bifidoaktivu, Imunoaktivu, Multiaktivu bifi s tým, že k tabletovaniu nedôjde u žalobcu. Žalovaný vyrobené premixy prevzal. Na predmetné premixy bola pred tým, ako začali byť žalobcom vyrábané, spracovaná podniková norma PN FF 8/03 a Ministerstvo zdravotníctva Českej republiky udelilo súhlas k uvedeniu týchto výrobkov do obehu. Z podnikovej normy mal súd prvého stupňa za preukázané, že v polotovaroch Unimilk – Multiaktiv sa nachádzalo 66,4% kozieho mlieka, v Unimilk – Bifidoaktiv sa nachádzalo 46,62% kozieho mlieka, v Unimilk – Imunoaktiv sa nachádzalo 66,54% kozieho mlieka a v Unimilk - Multiaktiv bifi sa nachádzalo 60,8% sušeného kozieho mlieka. Súd neprihliadol k tvrdeniam žalovaného o inom zložení uvedených potravinových doplnkov, čo sa týka percentuálneho podielu sušeného kozieho mlieka tak, ako sa uvádza na listine predloženej žalovaným (č. 1. 269), pretože žalovaný nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by potvrdili, že skutočne príloha č. 2 podnikovej normy FF- 8/03 obsahovala zloženie tvrdené žalovaným. Zo záverov znaleckého posudku znalca Ing. L. S., CSc. z odboru potravinárstvo vyplynulo, že nedokáže objektívne posúdiť hmotnostný podiel sušeného kozieho mlieka v polotovaroch. Znalec ďalej písomne doplnil, že neexistuje alebo mu nie je známa objektívna arbitrážna metóda na stanovenie hmotnostného podielu sušeného kozieho mlieka v polotovaroch a na zistenie, z akého množstva komponentov sa skladajú jednotlivé polotovary. K analýze Štátneho veterinárneho a potravinárskeho ústavu Bratislava, na ktorú poukazovala strana žalovaného, uviedol, že sa jedná o metódu stanovenia bielkovín, to znamená, že sa nestanovuje percento kozieho mlieka, ale všetky dusíkaté látky. Táto metóda nerozoznáva, či ide o mlieko kravské, kozie, ovčie, o mäso, múku a podobne. Ďalej súd pri rozhodovaní vychádzal z toho, že strana žalovaného nereklamovala, ani nenamietala množstvo a akosť výrobkov, a preto ich zloženie zodpovedá žalobcom predloženej podnikovej norme. Dospel k záveru, že jediným podkladom pre stanovenie percentuálneho obsahu sušeného kozieho mlieka polotovarov - premixov, je podniková norma FF - 8/03,

najmä jej dodatok č. 2, ktorý toto percentuálne zloženie sušeného kozieho mlieka obsahuje. Následne jednoduchým matematickým prepočtom zistil cenu 400 kg dodaného Multiaktivu bifi za 1463,- Kč/kg, t. z. 585 200,- Kč (1463x400), ďalej cenu 400 kg dodaného Multiaktivu po 1504,- Kč/kg, t. z. 601 600,- Kč (1504x400), cenu 400kg Imunoaktivu po 1504,- Kč/kg, t. z. 601 600,- Kč (1504x400) a cenu 400kg Bifidoaktivu po 1014,- Kč/kg, t. z. 405 600,- Kč (1014x400). Spolu cena premixov predstavovala 2 194 000,- Kč. Z podnikovej normy mal za preukázané, že Multiaktiv bifi obsahuje 60,8% sušeného kozieho mlieka, čo predstavuje 243,2 kg sušeného kozieho mlieka (400:100x60,8), Multiaktiv 66,4% sušeného kozieho mlieka, čo predstavuje 265,6 kg sušeného kozieho mlieka (400:100x66,4), Imunoaktiv 66,54% sušeného kozieho mlieka, čo predstavuje 266,16 kg (400:100x66,54) a Bifidoaktiv 46,62% sušeného kozieho mlieka, čo predstavuje 186,46 kg (400:100x46,62), teda spolu sušené kozie mlieko v premixoch predstavuje 961,44 kg, čo pri cene 200,- Kč za kg, predstavuje 192 280,- Kč. Dodaných malo byť celkom 20 000 kusov balení (po 5000 kusov z každého premixu), čo pri cene 25,- Kč za kus predstavuje 500 000,- Kč, ku ktorej sume súd prvého stupňa prirátal cenu sušeného kozieho mlieka 192 288,- Kč a dospel k sume 692 288,- Kč, ktorú keď odrátal od celkovej hodnoty premixov 2 194 000,- Kč dostal sumu 1 501 712,- Kč, ktorú bol v zmysle zmluvy a vykonaného dokazovania žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi. Vychádzajúc z uvedeného, ako i z toho, že žalobca sa dožadoval od žalovaného zaplataenia nižšej ako vyčíslennej sumy, súd prvého stupňa rozhodol tak, ako uviedol vo výroku rozhodnutia. Súd prvého stupňa nevykonal dôkaz navrhovaný stranou žalovaného, a to vykonanie kontrolného znaleckého posudku, keďže mal za preukázané vyššie uvádzané skutočnosti, ako aj to, že neexistuje objektívna metóda na zistenie kvantitatívneho obsahu sušeného kozieho mlieka premixov, prihliadnuc aj k respirácii vzoriek a k tomu, že nie je možné v súčasnosti zabezpečiť pravosť vzoriek. O trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 149 ods. 1 O. s. p.

Krajský súd v Žiline na odvolanie žalovaného rozsudkom č. k. 13Cob 99/2010-494 z 21. 10. 2010 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 642,58 eur.

V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd poukázal na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p., pričom sa v celom rozsahu stotožnil so zhodnotením a posúdením skutkovým, ako aj právnym zo strany súdu prvého stupňa a odkázal na odôvodnenie prvostupňového

rozhodnutia. Na zvýraznenie vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa a k odvolacím dôvodom žalovaného uviedol, že súd prvého stupňa správne ustálil, že zmluva sa spravuje právnym poriadkom štátu, s ktorým má najužšiu väzbu, v danom prípade, kde má účastník zmluvy, ktorý má uskutočniť plnenie charakteristické pre zmluvu, obvyklý pobyt v čase uzavretia zmluvy a z tohto záveru na právny vzťah účastníkov aplikoval hmotné právo Českej republiky, a to zákon č. 513/1991 Sb. Obchodní zákonník a právny vzťah vzhľadom na obsah uzavretej zmluvy podriadil pod zákonnú úpravu zmluvy o dielo. Ďalej odvolací súd uviedol, že spornosť aktívnej legitímácie žalobcu nebola v rámci konania pred súdom prvého stupňa žalovaným vyvolaná a doplnil, že síce po podaní žaloby dňa 17. 12. 2004 bola do spisového materiálu doložená Smlouva o postoupení pohľadávky uzavretá dňa 21. 11. 2006 medzi Č. I. F. S., s. r. o. a žalobcom, predmetom, ktorej bola pohľadávka voči žalovanému, ale žalobca podaním zo dňa 20. 04. 2007 doručil súdu prvého stupňa odstúpenie od Smlouvy o postoupení pohľadávky. S poukazom na § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka mal odvolací súd za to, že doložením listinných dôkazov a ich vykonaním, došlo tak vo vzťahu k dlžníkovi k relevantnému oznámeniu o odstúpení od zmluvy s tým, že predmetná zmluva sa od počiatku zrušuje. K vecnej podstate sporu, a to nesúhlasu žalovaného s obsahom vystavenej faktúry č. 2004/99 na sumu 1 280 400,-- Kč, poukázal odvolací súd na záver súdu prvého stupňa a na písomné znenie zmluvy, v ktorej si účastníci dojednali cenu jednotlivých výrokov. Vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného o inom zložení vyrobeného premixu, po vypočítaní svedkov, predložení podnikovej normy FF 8/03, ako i vyhodnotení žalovaným doloženého protokolu o skúške č. 17901/09 zo dňa 08. 09. 2009, vypracovaného Štátnym veterinárnym a potravinovým ústavom Bratislava, záverov znaleckého posudku Ing. L. S., CSc., ako i oznámenia Výskumného ústavu potravinárskeho Praha, podľa odvolacieho súdu správne súd prvého stupňa neprihliadol na analýzu Štátneho veterinárneho a potravinového ústavu Bratislava, keďže tento použil metódu stanovenia bielkovín. Práve listinný dôkaz - podniková norma FF 8/03 v spojení so schválením Ministerstva zdravotníctva Českej republiky v zmysle jeho rozhodnutia zo dňa 15. 12. 2003 vo väzbe na závery znaleckého posudku znalca Ing. L. S., CSc., bol rozhodným dôkazom pre stanovenie percentuálneho obsahu sušeného mlieka, ktorý ako relevantný súd prvého stupňa vyhodnotil a následne z neho i vychádzal, naviac, ak žalovaný netvrdil a ani nepreukázal reklamáciu väd tovaru, týkajúcu sa množstva a akosti. Práve z údajov v listinnom dôkaze - podnikovej norme FF 8/03 a jej dodatku č. 2 potom matematickým prepočtom súd prvého stupňa stanovil cenu jednotlivých druhov dodaných výrobkov v zmysle preukázaného

zloženia výrobkov v percentách, pri započítaní ceny sušeného kozieho mlieka, s ktorým postupom sa odvolací súd vzhľadom na písomné znenie zmluvy, vrátane prílohy v nej určujúcej dohodnuté ceny jednotlivých druhov polotovarov stotožnil. Vo vzťahu k námietke nevykonania znaleckého dokazovania za účelom zistenia podielu sušeného kozieho mlieka v tablete a podielu premixov, poukázal odvolací súd na priebeh konania pred súdom prvého stupňa, ako i snahu súdu prvého stupňa vykonať znalecké dokazovanie. Práve stanovisko Ing. L. S., CSc., ktorý nedokázal podať znalecký posudok na súdom položené otázky, i odvolací súd nepovažoval potom za účelné a hospodárne využitie znaleckého dokazovania. Práve zo strany súdu prvého stupňa vykonané rozsiahle a podrobné dokazovanie výsluchmi účastníkov, svedkov, listinnými dôkazmi, po komplexnom vyhodnotení v zmysle ustanovenia § 132 O. s. p., dalo základ pre vyslovenie opodstatnenosti nároku žalobcu. Odvolací súd zvýraznil, že znalecký posudok je jedným z dôkazných prostriedkov, ktorý je možné v rámci dokazovania vykonať. Avšak, pokiaľ bola jeho účelnosť spochybnená práve pre nevierohodnosť výrobku, ktorý mal byť predmetom preskúmania, a ani nebolo možné jednoznačne určiť odborný subjekt, ktorý by takéto dokazovanie mal vykonať, potom vyhodnotenie ostatných dôkazných prostriedkov zo strany súdu prvého stupňa bolo postačujúce, keďže nebolo nepochybné, že znalecký posudok by dal vo veci jasný záver.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1, § 151 ods. 1, 2 O. s. p.

Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 02. 12. 2010.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky podal proti obom rozsudkom na základe podnetu žalovaného mimoriadne dovolanie podľa § 243 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. a/ a b/ O. s. p. Navrhol napadnuté rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť Okresnému súdu Ružomberok na ďalšie konanie.

V dôvodoch dovolania konštatoval, že aj napriek rozporuplným záverom ustanoveného znalca, sa konajúce súdy bez akéhokoľvek presvedčivého zdôvodnenia posúdenia správnosti výpočtu dlžnej sumy rozhodli pre priznanie žalobcom požadovanej sumy. Napriek tomu, že žalovaný žiadal v súlade so závermi znaleckého posudku č. 6/2009 vykonať ďalšie znalecké dokazovanie, oba súdy tento navrhovaný dôkaz žalovaným

nevykonali, čo presvedčivo ani nezdôvodnili, čím jednak zaťažili konanie inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 243f ods. 1 písm. b/ O. s. p.), no najmä sa postupom oboch súdov účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom (§ 243f ods. 1 písm. a/ v spojení s §237 písm. f/ O. s. p.). Ďalej uviedol, že napriek zneniu § 219 ods. 2 O. s. p. nemôže odvolací súd nedať presvedčivú a jasnú odpoveď na podstatné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany a nereagovať ani na podané odvolacie námietky. Odvolací súd sa v odôvodnení rozsudku nezaoberal dôvodmi odvolania a nevysporiadal sa s námietkami odvolateľa tak, ako to predpokladá ustanovenie § 157 ods. 2 O. s. p. Z tohto dôvodu dovolateľ považuje napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov.

Žalobca vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu uviedol, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalobca na základe zmluvy vyrobil, podľa potravinovej normy PN FF 8/03 a dodal predmet zmluvy. Žalovaný po prevzatí nenamietal množstvo a akosť a premix prevzal bez výhrad a následne v zatabletovanej a zabalenej forme ho predal svojim odberateľom. V konaní bolo tiež preukázané, že v súčasnosti nie známa objektívna arbitrážna metóda na stanovenie hmotnostného podielu sušeného kozieho mlieka v polotovarochoch. Počas konania bolo súdom zistené, že žalovaným predložené dva výrobky Unimilk Multiaktiv v pôvodnom balení - umelohmotnej fľaštičke, sa dajú otvoriť podpáčením, teda bez poškodenia plomby. To znamená, že obsah umelohmotnej fľaštičky môže byť kedykoľvek zamenený. Na základe objektívnej skutočnosti, že žalobca a žalovaný sa nezhodnú na akceptovateľnej vzorke predmetu zmluvy, je akékoľvek ďalšie znalecké dokazovanie bezpredmetné. Podľa názoru žalobcu oba súdy rozhodli v súlade so zákonom a svoje rozhodnutia riadne odôvodnili. Žalobca preto žiada, aby dovolací súd mimoriadne dovolanie zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O. s. p) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O. s. p.), na základe podnetu žalobcu (§ 243e ods. 1, 2 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 243a ods. 3 O. s. p.), preskúmal právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky je dôvodné.

Podľa § 243f ods. 1 O. s. p. možno mimoriadnym dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e, ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Na výskyt procesných väd konania, vymenovaných v § 237 O. s. p. a tiež tzv. iných procesných väd konania, majúcich za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, prihliada najvyšší súd v konaní o mimoriadnom dovolaní bez zreteľa na to, či boli alebo neboli generálnym prokurátorom uplatnené (viď § 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 242 ods. 1 O. s. p.).

Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., je chybný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť konať a uplatňovať procesné práva, ktoré mu zákon priznáva za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. O významnú vadu z hľadiska uvedeného ustanovenia ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Musí ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých v dôsledku nesprávneho postupu súdu bol vylúčený. Inou vadou konania v zmysle § 243f ods. 1 písm. b/ O. s. p. je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O. s. p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej príčinou je porušenie ustanovení, upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní a dôsledkom vecná nesprávnosť rozhodnutia.

Podľa názoru dovolateľa došlo v konaní k takejto vade tým, že súdy nevykonali dôkaz, navrhovaný žalovaným v súlade so závermi znaleckého posudku, čo v odôvodnení presvedčivo nezdôvodnili. Uvedenú vadu považoval zároveň za postup súdu, ktorým bola účastníkov odňatá možnosť konať pred súdom čo je prípustným dovolacím dôvodom podľa § 243f ods. 1 písm. a/ O. s. p. Ďalej namietal, že odvolací súd sa v odôvodnení rozsudku nezaoberal dôvodmi odvolania, nevysporiadal sa s námietkami odvolateľa tak, ako to predpokladá ustanovenie § 157 ods. 2 O. s. p., a preto ho považuje za nepreskúmateľný nedostatok dôvodov.

Medzi základné zásady práva na spravodlivý súdny proces patrí aj právo na riadne

odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Súdny sú povinné svoje rozhodnutie v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p. odôvodniť tak, aby jasne a zrozumiteľne dávalo odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany.

Predmetom konania je zaplatenie ceny polotovarov potravinových doplnkov, dodaných žalobcom žalovanému na základe zmluvy o dielo, pričom podstatnú časť vecí, ktoré boli potrebné na ich výrobu – kozie mlieko – dodal žalovaný. Vzhľadom na spornosť tvrdení účastníkov o percentuálnom obsahu sušeného kozieho mlieka v polotovaroch, súd prvého stupňa nariadil znalecké dokazovanie na zistenie hmotnostného podielu sušeného kozieho mlieka v polotovaroch (v každom s hmotnosťou 400 kg) – multiaktív, bifidoaktív, imunoaktív a multiaktív bifí a na zistenie, z akého množstva komponentov sa skladajú jednotlivé polotovary. Z postupu súdu vyplynulo, že zistenie hmotnostného podielu sušeného kozieho mlieka v polotovaroch a zistenie špecifických komponentov v dodaných produktoch považoval za podstatnú skutočnosť pre posúdenie výšky uplatneného nároku, ktorá bola žalovaným spochybnená. Na posúdenie uvedenej skutočnosti aj podľa názoru dovolacieho súdu sú potrebné odborné znalosti.

Podľa § 127 ods. 1, 2 O. s. p., ak závisí rozhodnutie od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, ustanoví súd po vypočutí účastníkov znalca. Súd znalca vyslúchne; znalcovi môže tiež uložiť, aby posudok vypracoval písomne. Ak je ustanovených niekoľko znalcov, môžu podať spoločný posudok. Namiesto výsluchu znalca môže sa súd v odôvodnených prípadoch uspokojiť s písomným posudkom znalca. Znalecký posudok možno dať preskúmať aj inému znalcovi, vedeckému ústavu alebo inej inštitúcii.

Zo záverov znaleckého posudku znalca Ing. L. S. Csc. vyplýva, že na základe mu dostupných informácií a metodík nedovolí si stanoviť hmotnostný podiel sušeného kozieho mlieka v polotovaroch. Odporučil, aby sa súd obrátil na Výskumný ústav mliekarenský v Žiline, ktorý má v danej oblasti skúsenosti alebo na Štátny veterinárny a potravinársky ústav v Dolnom Kubíne. Po konzultáciách s Výskumným ústavom potravinárskym začínajú v spolupráci so Slovenskou akadémiou vied skúšať nové metodiky a ide o využitie enzýmovej imunoanalýzy na detekciu mlieka. Uviedol tiež, že mu nie je známa objektívna arbitrážna metóda na zistenie, z akých komponentov sa polotovary skladajú. Podľa názoru znalca analýza Štátneho veterinárneho a potravinárskeho ústavu

Bratislava, na ktorú poukazoval žalovaný, využíva metódu zisťovania bielkovín, teda dusíkatých látok a nerozoznáva, či ide o mlieko kozie, kravské, mäso, múku a podobne.

Je zrejmé, že znalecký posudok neposkytol relevantný podklad o hmotnostnom podiele sušeného kozieho mlieka v polotovaroach. Súd následne za jediný podklad pre stanovenie percentuálneho obsahu sušeného kozieho mlieka v polotovaroach považoval podnikovú normu žalobcu a matematickým prepočtom sám stanovil množstvo a cenu sušeného kozieho mlieka, ktorú odpočítal od celkovej hodnoty premixov, dodaných podľa zmluvy. Súd prvého stupňa ani súd odvolací neakceptovali pritom návrh žalovaného na vykonanie ďalšieho znaleckého dokazovania ústavom v zmysle záveru znaleckého posudku s odôvodnením, že nie je účelné a hospodárne vzhľadom na námietku vierohodnosti výrobku, ktorý mal byť predmetom odborného vyjadrenia a z dôvodu, že nebolo možné určiť jednoznačne odborný subjekt, ktorý by mal dokazovanie vykonať. Takéto odôvodnenie neúčelnosti a nehospodárnosti vykonania dokazovania navrhovaného žalovaným na podstatnú spornú skutočnosť, od ktorej posúdenia závisí rozhodnutie súdu je nedostatočné a nepreskúmateľné. Z odôvodnenia v tejto časti nevyplývajú zrozumiteľné dôvody, pre ktoré nebolo možné znalecké dokazovanie vykonať pre nedostatok vierohodnosti vzorky produktov, ktoré mali byť predmetom skúmania už v nariadenom znaleckom dokazovaní, pretože aj táto skutočnosť bola medzi účastníkmi sporná. Záver odvolacieho súdu tiež vychádzal z predpokladu, že nie je možné jednoznačne určiť odborný subjekt, ktorý by mal znalecké dokazovanie, navrhované žalovaným, vykonať napriek tomu, že znalec v prvom znaleckom posudku poukázal na konkrétne subjekty, zaoberajúce sa odbornou problematikou v potrebnom smere.

Z uvedeného vyplýva, že konajúce súdy považovali na jednej strane zistenie špecifických komponentov v dodaných produktoch za podstatnú skutočnosť pre rozhodnutie, na jej zistenie bolo nariadené znalecké dokazovanie, ale na strane druhej od dokazovania upustili pre jeho neúčelnosť a nehospodárnosť, ktorú odôvodnili nedostatočne.

Dovolací súd sa stotožnil s názorom dovolateľa, že v odôvodnení rozhodnutia sa odvolací súd nedostatočne vysporiadal s podstatnou námietkou žalovaného v odvolaní, týkajúcou sa nariadenia ďalšieho znaleckého dokazovania. V tejto časti je rozhodnutie

odvolacieho súdu nepreskúmateľné, čím došlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 243f ods. 1 písm. a/ v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na ustanovenie § 243f ods. 1 písm. a/ O. s. p. a § 243b ods. 2, 3 a 4 O. s. p v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p. zrušil rozsudok odvolacieho aj prvostupňového súdu a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a konania o mimoriadnom dovolaní (§ 243d ods. 1 O. s. p. v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 30. januára 2013

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová